

ЗУБІЦЬКИЙ Володимир Данилович (02. 03. 1953, с. Голоскове Кривоозер. р-ну Микол. обл.) — композитор, акордеоніст. Син [Д. Зубицького](#). Заслужений діяч мистецтв України (1993). Премія ім. М. Лисенка (1994). Член НСКУ (1978). Лауреат міжнар. конкурсу «Кубок світу-75» (Гельсінкі, 1-а премія). Закін. Київську консерваторію (1976, оркестр. ф-т, викл. [В. Бесфамільнов](#); 1977, композитор. ф-т, викл. [М. Скорик](#); 1979, диригент. ф-т, викл. [В. Гнедаш](#), [В. Кожухар](#)). 1976–79 — соліст Укрконцерту (Київ). Від 1979 — на творчій роботі. Від 1995 — в Італії. Викладає на міжнар. курсах акордеоністів (Бельгія, Болгарія, Італія, Німеччина, Польща, США, Чехія). Очолював Асоц. баяністів та акордеоністів України (1989–95). З. — представник неофольклоризму і неокласицизму. Композиц. стилю притаманні багатий мелос, що спирається на укр. фольклорні джерела, у поєднанні з найсучаснішими засобами муз. мислення й оригін. інструментуванням, вільне оперування характер. прийомами муз. стилів різних епох, тяжіння до театралізації. Емоц. палітра творів багата й різнобарвна — від глибокого драматизму до відвертого бешкетування. Продовжує традиції Б. Лятошинського, М. Скорика, Є. Станковича. У хор. творах, що потребують віртуоз. техніки й специф. вокалу, трактує партії як оркестрові (напр., «Concerto strumentale», 1993). Автор числен. композицій для нар. інструментів, першим в Україні почав писати для них муз. мовою 20 ст., збагатив баян. репертуар яскравими концерт. творами, серед яких — «Россініана» (1992–2000) й «Присвята Астору П'яццоллі» (1997); бандур. — «Мадригалом», «Серенадою», Сонатою пам'яті К. Мяскова тощо. Співпрацював з багатьма музикантами світу. На замовлення дир. Ліон. інституту музики і танцю (Франція) С. Клемана написав «Sinfonia

robusta» для баяна й великого симф. оркестру (1987), для оркестру «Віртуози Риму» — «Россініану», для італ. тріо баяністів «Vladislav Zolotarev» — сонату «Fatum», аранжував власну «Карпатську сюїту» і 3 п'єси Дж. Ліґеті. Твори З. виконують укр. і зарубіжні музиканти, зокрема К. Якомуччі (Японія), Ч. К'як'яретта (Італія) та ін. Його п'єси є обов'язковими на міжнар. конкурсах акордеоністів, а хор. композиції — у репертуарах більшості колективів України. З. — частий гість фестивалів «Київ-музик-фест» і «Муз. прем'єри сезону» (Київ). 2004 хор. творчості З. присвяч. окремий концерт фестивалю «Золотоверхий Київ», де відбулося прем'єрне виконання його духов. творів — молитви «Царю небесний» і псалма «Я люблю Господа». Про З. знято д/ф «Четверта хвиля» (2008, реж. В. Мельникова, Нац. кінематика України).

Основні твори

опери – комічні «До третіх півнів» за В. Шукшиним (1981), «Палата № 6» за А. Чеховим (1982), епічна «Чумацький шлях» за мотивами укр. нар. епосу (1983; усі – лібрето В. Довжика); балети – «Задунайські жарти» за мотивами опери «Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського (1983), «Гей, музики» (1986); вокал.-симф. – кантати «Любіть Україну» (сл. В. Сосюри, 1975), «Мир» (сл. В. Гуртовенко, 1976), мініатюр. реквієм для сопрано, хору, органа, струн. та ударних інструментів «Сім сльозин» (сл. Б. Олійника, 1985), кантата-симф. «Чумацькі пісні» на нар. тексти (1982), симф.-реквієм для солістів 2-х мішаних хорів та оркестру «Океан долі» (сл. Ш. Бодлера, 1985); для симф. оркестру – 7 симф., зокрема № 1 (1977), № 2 «Sinfonia concertante» (1979), № 3 «Drammatico» (1980), «Concerto rustico» (1978), «Запорожець і султан» (1987); для камер. оркестру – симф. «Sinfonia lugubre» (1983), «О цей світ!» (сл. А. Рембо, 1984), «На спомин Б. Лятошинського» (1985); для скрипки і камер. оркестру – Концерт (1981); для естрадно-симф. оркестру – 2 струн. квартети (1978, 1990); для оркестру нар. інструментів – «Concerto festivo» (1982); для скрипки і фортепіано – Рапсодія (1979); твори для 2-х баянів, 3-х баянів, для баяна і фортепіано, для баяна і флейти – 6 медитацій (1988); поеми, фантазії, імпровізації; для хору – «Народний хоровий триптих» (1977), концерти – № 1 «Гори мої» (на тексти зх.-укр. нар. пісень, 1986), № 2 «Ярмарок» (на тексти сх.-укр. нар. пісень, 1987), № 3 (сл. народні і В. Довжика, 1995), «Молитва Божій Матері» (сл. Т. Шевченка, 1993).

Рекомендована література

1. Гордійчук М. Вдалих дебют // КіЖ. 1975, 7 груд.;
2. Зинькевич Е. Вечно ищущий // Сов. музыка. 1986. № 1;
3. Терещенко А. «Чумацькі пісні» Володимира Зубицького // НТЕ. 1990. № 1;
4. Загайкевич М. Радісні і сумні роздуми // КіЖ. 1992, 25 лип.;
5. Сікорська І. Іронічний співець кнопкового акордеона // Слово Просвіти. 2003, 16–22 квіт.;
6. Голяка Г. Українська Rossiniana: Володимир Зубицький в Пезаро // Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти: Постать митця у худож. просторі міста. Х., 2009. Вип. 24.

І. М. Сікорська

Бібліографічний опис:

Зубицький Володимир Данилович / І. М. Сікорська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13946>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).